

0	3	5	7	10	13	19	25	36	48	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	60	70	80	85	90	92	94	96	98	100

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Avoimuus pettää lakivalmistelussa

Suomeen valmistellaan parhaillaan uutta ilmastolakia. Virkamiesvalmistelussa olevasta laista tulee niin sanottu puitelaki. Sen tehtävä on jatkossa ohjata kaikkea sellaista lainsäädäntötyötä, jolla on vaikutusta ilmasto-asioihin.

Ilmastolakia valmistellaan ympäristöministeriön ohjauksessa. Virkamiestyöryhmää perustellaan sillä, että tuleva laki koskee ainoastaan hallintoa – ei suoraan kansalaisia tai yrityksiä.

Valmistelussa on toki syksyn aikana kuultu sidosryhmiä, mutta itse valmisteluun on ovet muun muassa etujärjestöille pidetty suljettuina.

Tuleva laki koskee toimialoja, jotka eivät kuulu EU:n päästökaupan piiriin. Tällaisia ovat esimerkiksi liikenne, asuminen sekä maa- ja metsätalous.

Onkin melko ylimielistä väittää, ettei ilmastolailla vaikutettaisi kansalaisten elämään. Väite on sukua väitteille, etteivät Euroopan unionin direktiivit vaikuttaisi suomalaisten elämään – nehän käytännössä pakottavat kansalliset lainsäätäjät noudattamaan Brysselin komentoa.

Koska ilmastolakia on valmisteltu pimenossa, siitä tiedetään toistaiseksi melko vähän. Maaseudun Tulevaisuuden (MT 13.11.) saami- en tietojen mukaan eri ministeriöiden edustajat ovat ajautuneet työryhmässä ristiriitoihin. Valmistelua kuvaillaan poliittisesti latautuneeksi ja aihepiiriä araksi.

Ilmastolain valmistelusta on sovittu hallitushohtelussa. Lakihanke on yksi vihreiden lempilapsista ja nauttii puolueen puheenjohtajan, ympäristöministeri Ville Niinistön erityissuojelua.

Reilu pari vuotta sitten tuore ministeri Niinistö näki paljon parannettavaa ympäristöhallinnon avoimuudessa. Hän epäili – aivan oikein – hallinnonalansa ongelmaksi sitä, että ne, joita hallinnon toimet koskevat, kokevat jäävänsä päätöksenteossa ulkopuoliksi.

Mikäli ministerin huoli oli aito, ei se ole ainakaan sanottavasti vaikuttanut ympäristöhallinnon toimintatapoihin. Tämä näkyy ilmastolain valmistelun lisäksi esimerkiksi kansallispuistoihin ja suojelualueille ajettavissa käyttörajoituksissa. Paikallisten asukkaiden ja elinkeinojen tarpeet, jopa niiden kuuleminen on surutta sivuutettu.

Hieman yllättävänä pidetään myös tarvetta eläinsuojelulain uudistukseen, joka sek in vihreiden vaatimana kirjattu hallitusohjelmahan.

Sähköä kaikille

Sähkökatkokset ovat yleistyneet vuoden 2011 Tapiani-myrskyn jäljiltä. Katkoista kärsitään etenkin haja-asutusalueilla. (MT 13.11.)

Energiateollisuuden tilastojen mukaan lyhyitä sähkökatkoksia on maaseudulla keskimäärin kuukauden välein, kun kaupungeissa niitä on vain kerran vuosikymmenessä.

Viime vuonna maaseudulla oltiin ilman sähköä keskimäärin lähes 3,5 tuntia, taajamissa kolme varttia ja kaupungissa alle kymmenen minuuttia.

Alle sekunnin sähkökatko ei ehkä tavallisessa kotitaloudessa tunnu kohtuuttomalta. Sen sijaan maatiloilla ja muissa maaseudun yrityksissä se saattaa aiheuttaa huomattavia taloudellisia menetyksiä.

Tilalla katko haittaa automaattisia sähkölaitteita, jolloin ruokintalinja jumiutuu tai lypsytone pysähtyy. Teollisessa yrityksessä

Elinkeinojen edustusta ei huolittu ilmastolain valmisteluun. Lain vaikutuksia ne tuskin välttävät.

Maa- ja metsätalouden osalta ilmastolaki tulee puitelakina sanelemaan ehtoja luonnonvarojen käyttöle. Käytännössä päästövähennystavoitteita ollaan kirjaamassa lakiin kuulematta asianosaisia lain käytännön vaikutuksista. Tuskin lain valmistelijoilla itsellään on asiassa kaikkea viisautta.

Toistaiseksi voi vain arvalla, mihin kaikkeen laki vaikuttaisi. Todennäköisesti vaikutuksia olisi esimerkiksi pellonraivausta, viljelymenetelmiä, turvelupia ja metsänhoitoa ohjaaviin säädöksiin. Asumisen osalta vaikutusta olisi luultavasti kaavoitukseen ja liikenteen osalta esimerkiksi sen verotusmalleihin.

Tällaisen lain valmistelu ei voi kuulua pelkästään eri ministeriöiden virkamiehille. Suljettu valmistelu vinouttaa poliittista ohjausta, eikä mahdollisiin epäkohtiin pystytä puuttumana ajoissa.

Tulokse na on heikkoa lainsäädäntöä, joka pahimmillaan tulee yhteiskunnalle kalliiksi.

Ympäristöhallinnon poikkialhinnollinen rooli on korostunut nykyhallituksen aikana. Onkin tärkeää, että ympäristövaikutuksia tarkastellaan kattavasti niin eri hallinnonaloilla kuin eri toimialojenkin osalta.

Tämä ei voi kuitenkaan tarkoittaa ympäristöhallinnon ylivaltaa yhteiskunnan muuhun toimintaan. Tällaisessa harhaaisessa käsityksessä ympäristöhallinto näyttää kuitenkin elävän.

”On ylimielistä väittää, ettei ilmastolailla vaikutettaisi kansalaisten elämään.

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

VIERASYLIÖ

Moderni johtaja näyttää mallia ja rakentaa myyntikulttuuria

Suomessa on krooninen ongelma myymistä kohtaan. Suomalaiset kokevat olevansa huonoja myymään ja yrityksissä keskitetään mieluummin tuotteisiin kuin asiakaslähtöisiin ratkaisuihin.

Ongelma liittyy kulttuuriimme, joka ei tue oman osaamimme markkinointia. Mietimme liikaa sitä, mitä muut meistä ajattelevat.

Myyntiä ei arvosteta tarpeeksi, vaikka se tuo yrityksiin rahavirrat ja tarjoaa lisäksi lukuisia onnistumisen mahdollisuuksia.

Myynnin arvostuksen puute näkyy myös akateemisessa maailmassa. Suomessa on vain yksi myynnin professori, kun markkinoinnin puolelta hänen kollegoitaan löytyy parikymmentä.

Harvoissa yrityksissä on myöskään yllimpään johtoon edetty myynnistä, mikä heijastuu väistämättä yrityskulttuuriin.

Suomessa yritysten valtaeliittiin kivutaan substanssi-osaamisen kautta. Toimialan kokemus ja syväosaaminen ovat toki tärkeitä osatekijöitä, mutta niillä on taipumus vahvistaa tuotelähtöisyyttä ja säilyttävää kulttuuria.

Jos liiketoiminnan lähtökohdaksi asetetaan oma tuote, on vaarana, että unohdetaan, miksi yritys on ylipäätään olemassa.

Tuotelähtöisyyden sijaan

Kaikissa työehtosopimusneuvotteluissa on hankaluuksia, mutta Finnairin ympärillä on jatkuva hätätila. **KAUPPALEHTI PÄÄKIRJOITUKSESSAAN**

Myyntiä ei arvosteta tarpeeksi.

Kulttuurinmuutos on tapahtumassa

Vaikka myynti polkee aliarvostetussa asemassa ja vielä valtaosa yrityksistä odottelee tuotelähtöisyyden kammareissa, on tunnelin päässä nähtävissä valoa.

Havaitsin tehdessäni johtajuudesta väitöskirjaa selkeään muutoksen myynnin arvostuksen suuntaan. Muutos liittyy kokonaisvaltaiseen johtamiskulttuurin murrokseen.

Nuorempien johtajasukupolvien myötä johtajien myynnillisys on kasvussa ja sitä kautta myös myyntikulttuurien nousu on yrityksissä alkanut. Ylin johto pohtii aiempaa enemmän asiakasnäkökulmaa ja arvostaa myyntiosaamista.

Sidosryhmät odottavat nykyjohton näkyvän etulinjassa markkinoimassa yritystensä brändiä.

Oli kyseessä minkä kokoinen yritys tahansa, johdon esimerkiksi on avainasemassa myyntikulttuurin muodostumisessa. Niissä yrityksissä, joissa ylin johto tapaa asiakkaita aktiivisesti, myynti- ja markkinointihenkisyys kumpuavat koko organisaatioon.

PÄIVÄN KUVA

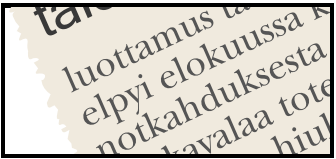

SAKARI SIPIÄ

Muuttolintu pohjoisesta

Varpuslintuihin kuuluvia koskikaroja (Cinclus cinclus) elää Suomessa 500–600. Määrä kuitenkin moninkertaistuu talvella, jolloin koskikaroja saattaa olla Suomessa jopa 10 000. Silloin Suomessa talvehtii Pohjois-Norjassa ja Koillis-Venäjällä kesän eläviä lintuja. Kuvan koskikara on kuvattu maanantaina Merikarvian Lankoskella.

LEHTIKATSAUS

Luomu pärjää, jos halutaan

Janne Tiainen toteaa **Itä-Savon** pääkirjoituksessa, että luomutuotanto kirii sijoitustaan markkinoilla.

”Suomen on mahdollista ottaa kunnon kiri luomumaana, mutta sormia napsauttamalla se ei tapahdu.

Ilmassa on sikäli optimistisuutta, että luomutuotanto on kasvussa, ja tuottajat uskovat luomuun. Kuitenkin tuotannon monipuolistamiselle on ilmiselvää tarvetta.”

”Luomu kaipaa kunnollista markkinointia, ja tuotteiden tulee olla hyvin edustettuna kauppojen hyllyillä. Ellei tuotteita ei ole tarjolla kattavasti, kuluttajat ostavat muita tuotteita, vaikka mielessä siintäisikin halua hankkia luomua. On varma, että yhä useampi kuluttaja valitsisi luo-

mua, jos sitä olisi helposti saatavana.

Kaupoilla on runsaasti petraamista luomun tunnettuisuuden tekemisessä. Samoin kaikkien luomun edunvalvojien tulee miettiä nykyistä rohkeampaa esille tuloa luomutuotteiden edistämiseksi.”

Rinteen esitys veropopulismia

Satakunnan Kansa ei syty ammatiliitto Pron puheenjohtajan **Antti Rinteen** (sd.) esitykselle pääomatulojen kunnallisverosta. Rinteen mielestä kaikkien pitäisi osallistua kuntapalveluiden rahoittamiseen.

”Tällaisia vapaamatkustajia kieltämättä on monissa kunnissa, mutta ongelma ei poistuisi panemalla pääomatulot kunnallisverolle. Lähes kaksi kolmasosaa pääomatuloista ansaitaan Uudellamaalla, muualla Suomessa pääomatulojen osuus jää selvästi pienemmäksi.

Kunnallisveron pidättäminen pääomatuloista tarkoittaisi, että Kauniaisissa alkaisivat juhlata, mutta Lavian kunnan taloudelli-

Hyvistä tuloksista tulee myös palkita ja kannustaa koko organisaatiota ajattelemaan itseään myyjinä. Siiloutuminen myynnin ja muiden toimintojen välillä tulee estää ja saada organisaation jäsenet työskentelemään yhdessä myynnin hyväksi.

Joillekin muutos tarkoittaa epämurkavuusalueelle siirtymistä, mutta vain koetinkvien kautta kehitytään. On hyvä muistaa, että timantitkin hioutuvat kovassa paineessa.

Kun organisaatio saadaan kääntymään omasta poteroasta asiakkaan suuntaan, ollaan arjen johtajuuden ytimessä. Yhteisten onnistumisten kautta päästään osaamisessa sellaiselle tasolle, että myyntiyöstä muodostuu mielekästä asiakkaan lisäarvon tuottamista.

Luonnollisesti yritysten hallitusten tulee olla jatkossa entistä kiinnostuneempia myyntiosaamisesta rekrytoidessaan uusia johtajia. Lukujen valossa analyttinen peruutuspeiliin katsominen kannattaa jättää vähemmälle ja varmistaa toimitusjohtajan kyky toimia myynnillisinä etulinjan lipunkantajana.

Asenne ratkaisee ja nyt tarvitaan myynnillistä voittajan asennetta.

JUKKA SAKSI

Kirjoittaja väitteli juuri kauppabieteiden tohtoriksi finanssialan johtajuudesta ja toimii konsultointiyritys Spindocorin toimitusjohtajana.

KOLUMNI: JOUKO RÖNKKÖ

Ilmaisia huumeita, kiitos

Torstaina niin ministeri kuin tavallisen kansalainenkin päivittelivät ansioituneen huumeepoliisin joutumista epäilyksi lahjusrikkomuksista.

Pitäisi paremminkin ihmetellä, jos yhtään poliisia ei epäiltäisi.

Epäily osoittaa, että Suomessa myös poliisin rikokset ja rikosepäilyt otetaan vakavasti ja tutkitaan. Hyvä niin.

Aivan toinen asia on, kuinka kauan Suomen oikeus- ja poliisilaitos pysyy lahjomattomana. Huumeraha on tehnyt pahaa jälkeä niin Yhdysvalloissa kuin Italiassakin latinalaisen Amerikan maista puhumattakaan. Huumeraha antaa pontta myös Afganistanin sodalle.

Jo vuonna 1971 Yhdysvaltain presidentti Richard Nixon julisti huumeet uhkaksi maan turvallisuudelle. Yli 40 vuotta Yhdysvallat on käynyt huumeiden vastaista sotaan kotimaassaan sekä Kolumbiassa, Hondurasissa, Meksikossa ja monissa muissa maissa. Kymmenet elleivät sadat tuhannet ovat kuolleet. Miljoonien elämä on tuhouttu.

Rahaa sotaan Yhdysvallat on käyttänyt erään arvion mukaan biljoona dollaria (1 000 000 000 000 dollaria), mutta huu-

”Huumeiden vastainen sota on hävitty.”

jouko.ronkko@maaseuduntulevaisuus.fi

meongelma kasvaa. Ja huumeparonien kassa paisuu.

Onko huumeiden vastainen sota hävitty? On.

Kun markkinat ovat niin valtavat kuin ne ovat, tarjontaa syntyy. Huumeiden saannin vaikeuttaminen vain nostaa hintaa ja voittoja. Kun yksi kauppias saadaan alalta pois, tilalle tulee toinen tai kaksi.

Suomessakin huumeet ovat ponttime na pääosassa vakavasta rikollisuudesta. Huumeiden avulla alistetaan ihmisiä ja saadaan heidät tekemään sellaista, mitä he eivät muuten koskaan tekisi.

Huumeiden vallan nujertamiseen on yksinkertainen, vanha keino: Iske sinne missä raha on!

Jos markkinat romahtavat, loppuu myös huumeiden tarjonta.

En puhu valistuksesta ja neuvonnasta, vaikka niillekin on tarvetta.

Ensiksi: On järjestettävä kaikille huumeriippuvaisille mahdollisuus päästä korvaushoitoon heti, kun he sitä haluavat, sillä huomenna he ehkä eivät haluaakaan.

Se on kallista, ja monikin pölhö nostaa siitä metelin, mutta se maksaa nopeasti itsensä. Kun narkomaani on valvottuissa

hoidossa, hän ei kauppaa huumeita. Hän ei tyrkytä niitä lapsille saadakseen uusia asiakkaita. Hän ei ryöstä Siwan kassaa huumevelkojen maksamiseksi.

Toiseksi: on tarjottava huumeet ilmaiseksi.

Kun heroiniriippuvainen saa annoksensa valvotusti, hän ei rahoita huume-kauppaa, ja markkinat romahtavat.

Huumeita ei tietenkään jaeta kenelle vain. Piikin saadakseen on rekisteröidyttävä huumeiden käyttäjäksi. Näille käyttäjille täytyy koko ajan tarjota mahdollisuus siirtyä valvottuun vieroitushoitoon.

Huumeiden kysynnän romahtami- nen surkastuttaa vähitellen huumeiden kaupan ja käytön. Kukapa vaarantaisi henkeään ja vapauttaaan tarjotakseen tarvaraa, josta ei makseta. Siitä ei makseta, koska sitä saa myös ilmaiseksi.

Keinot ovat varsin yksinkertaisia, mutta en usko, että niitä noudatetaan. Poliitikot ja virkamiehet jatkavat mieluummin kauhistelua, rajoituksia ja rangaistuksia.

Huumeiden vastainen sota työllistää virkamiehiä, poliisia ja vankeinhoitoa. Se tarjoaa meille kaikille oivallisen mahdollisuuden tuntea paremmuutta.